

nævne Navne. Ligeledes tror jeg, at baade Referenter og Tilhørere langt bedre vil forstaa Forhandlingerne her i Salen, naar de hører Navnene nævnt paa de Medlemmer, som deltager i Forhandlingen. Jeg har de enkelte Gange, jeg har været i Tilhørerlogen, lagt Mærke til, at naar en Taler nævner et Medlem paa den gammel-dags Maade, saa cirkulerer Navnelisten imellem Tilhørerne, og de spørger hinanden, hvem det er, der tales om, og skal saa først til at finde det. Naar Medlemmernes Navn derimod nævnes, ved Tilhørerne straks Besked med, hvem det drejer sig om.

Jeg finder derfor, at man skal følge Reglerne ude i det praktiske Liv, og jeg kan ikke mene, at vi nu skulde være saa lidt i Stand til at hævde os personligt i en Forhandling i Rigsdagen, som man maaske var det i 1849. Jeg tror, at i de 70 Aar, vort Folk har gennemlevet siden da, har vort Folk gennemgaaet en Udvikling ogsaa paa det Omraade, som gør, at man meget godt kan ændre vor Forretningsorden paa dette Punkt og indføre den samme Tiltaleform som i andre Parlater.

Hvad Spørgsmaalet Talerstol angaar, vil jeg fuldt ud slutte mig til, hvad Hr. Jessen udtalte om denne Sag. Ganske vist kan det være lidt vanskeligt for Medlemmer at skulle op paa denne, som det nu synes, noget farlige Talerstol; men dette er dog langt mere overkommeligt, end det er for 4 Stenografer at skulle styrte rundt i Salen, saa til Højre, saa til Venstre, saa bag ud for at finde det Medlem, der i Øjeblikket har faaet Ordet for en kort Bemærkning paa højst 3 Minutter. Ofte kan de jo ikke en Gang komme frem til vedkommende, fordi der er Medlemmer, der stimler sammen omkring ham, og de naar først derhen i det Øjeblik, da Medlemmet, der har haft den korte Bemærkning, sætter sig ned, saaledes at de slet ikke har kunnet høre, hvad han sagde, og saa maa spørge Medlemmer i Salen, hvad der blev sagt, eller maa have fat i vedkommende Medlem selv for at faa at vide, hvad det var, han sagde.

Der var jo adskillig Opposition imod Talerstolen, straks vi fik den, men efterhaanden har det vist sig, at den er meget praktisk, og man har fundet sig rigtig godt til Rette med den. Ude i det praktiske Liv er man ogsaa vant til Talerstole, og ingen finder paa, at man ikke skulde gaa op paa Talerstolen, naar man vil have Ordet. Kun her inde syntes man straks,

at det var rent forskrækkeligt, at man skulde op paa Talerstolen, naar man vilde tale. Nu har vi imidlertid haft den saa længe, at vi er blevet fortrolige med den, og vi har nu faaet en Indstilling fra Udvalget for Forretningsordenen om, at alle skal tale fra Talerstolen. Dette, finder jeg ogsaa, er fuldt berettiget. Derimod finder jeg, at Hr. Gunnar Fog-Petersen har nogen Ret i sin Udtalelse om, at de korte Bemærkninger bør indskrænkes til at være af berigtigende eller personlig Art. Vi har oplevet adskillige Gange her, at et Medlem er staaet op og har indført helt nye Synspunkter i en Debat igennem en kort Bemærkning, og det finder jeg ikke rigtigt. Vil et Medlem indføre helt nye Synspunkter og vende Diskussionen, maa han virkelig begære Ordet ligesom alle andre Medlemmer og komme frem i sin Nummerorden. Jeg finder ogsaa, der kan være noget i den Udtalelse af Hr. Gunnar Fog-Petersen om Ministrenes Adgang til at tage Ordet. Jeg tror ikke, det vil være heldigt, om det skulde blive Praksis her i Tinget, at Formanden skulde kunne give en hel Række korte Bemærkninger til Medlemmer og derved hindre en Minister i at faa Ordet. I det praktiske Liv vil det jo være saaledes, at en Minister og Formanden let kommer overens om, at et Medlem kan faa Ordet for en kort Bemærkning, inden Ministeren tager Ordet, men at indføre det i Forretningsordenen vilde let medføre eller kunde medføre, hvad Hr. Gunnar Fog-Petersen gjorde opmærksom paa, at en Minister i timevis kunde blive afskaaret fra at fremsætte sine Udtalelser, og det har sikkert ikke været Grundlovens Mening, selv om det hedder, at Ministeren skal rette sig efter Forretningsordenen.

Jeg anbefaler altsaa at stemme for Forslaget, som det foreligger fra Udvalget, at stemme imod det udenfor Indstillingen stillede Ændringsforslag, og at følge Hr. Gunnar Fog-Petersens Anvisning med Hensyn til Punktet: korte Bemærkninger.

Slebsager: Jeg skal i Modsætning til den ærede sidste Taler anbefale det udenfor Indstillingen stillede Ændringsforslag til § 28. Jeg tror, det er heldigt, om vi benytter den gamle Form for Tiltale og Omtale af Medlemmer her i Salen, den Form, som vi har haft siden 1849, og det er for mig ikke noget Argument imod denne Form, at vi har haft den siden 1849 og derfor har haft den længe nok. Det er for mig heller ikke